

A f a p i a c z r ó l .

B u d a p e s t , 1886. november 14-én.

(B.) Üzleti szempontból véve, jelentőséggel bíró változás a fapiacson nem történt, s az árak majd minden választékra olyanok, melyek mellett az eladás és vétel csak ritkább és kivételes esetekben jut érvényre. A fenyő épületfaanyagok itt-hon és kifelé is csak nyomott árakkal küzdenek, s a román vámok következtében Erdélyből még azon áruk is mindinkább az anyaország piaczaín kénytelenek versenyezni, melyek eddig keletfelé találtak utat.

A vasuti talpfák ára szintén oly nyomottá kezd lenni, hogy már csak ritkább helyen fizeti ki magát a termelés, ennek javulására azonban van remény, mert a régebben lerakott talpfák közül több helyt tetemes résznek kicserélés alá kell jutni s mert az ez évi korlátoltabb fogyasztás keretéből kénytelenek lesznek a vasutak is kilépni.

Most a tűzifa lehetne az, mely a beálló téli idővel némi jövedelmet ad, de ennek is nagy veszteséget okoz az, hogy a szeszgyáarak országszerte nagy mértékben leszállították a termelést és sok helyt teljesen be is szüntették, mi által nem csak tetemes tűzifa készlet vesztette el rendes fogyasztóját, de még a jövő évi ebbeli termelést is korlátozni kell.

A tölgy dongafa árviszonyairól megfelelőbb tájékozást a határőrvidéken néhány nap mulva foganatosítandó eladások eredménye fog adni, melyről jövő tudósításunkban lesz alkalmunk megemlékezni.